XXIX. évf. 5. szám – 2017. szeptember-október

MARANA THA

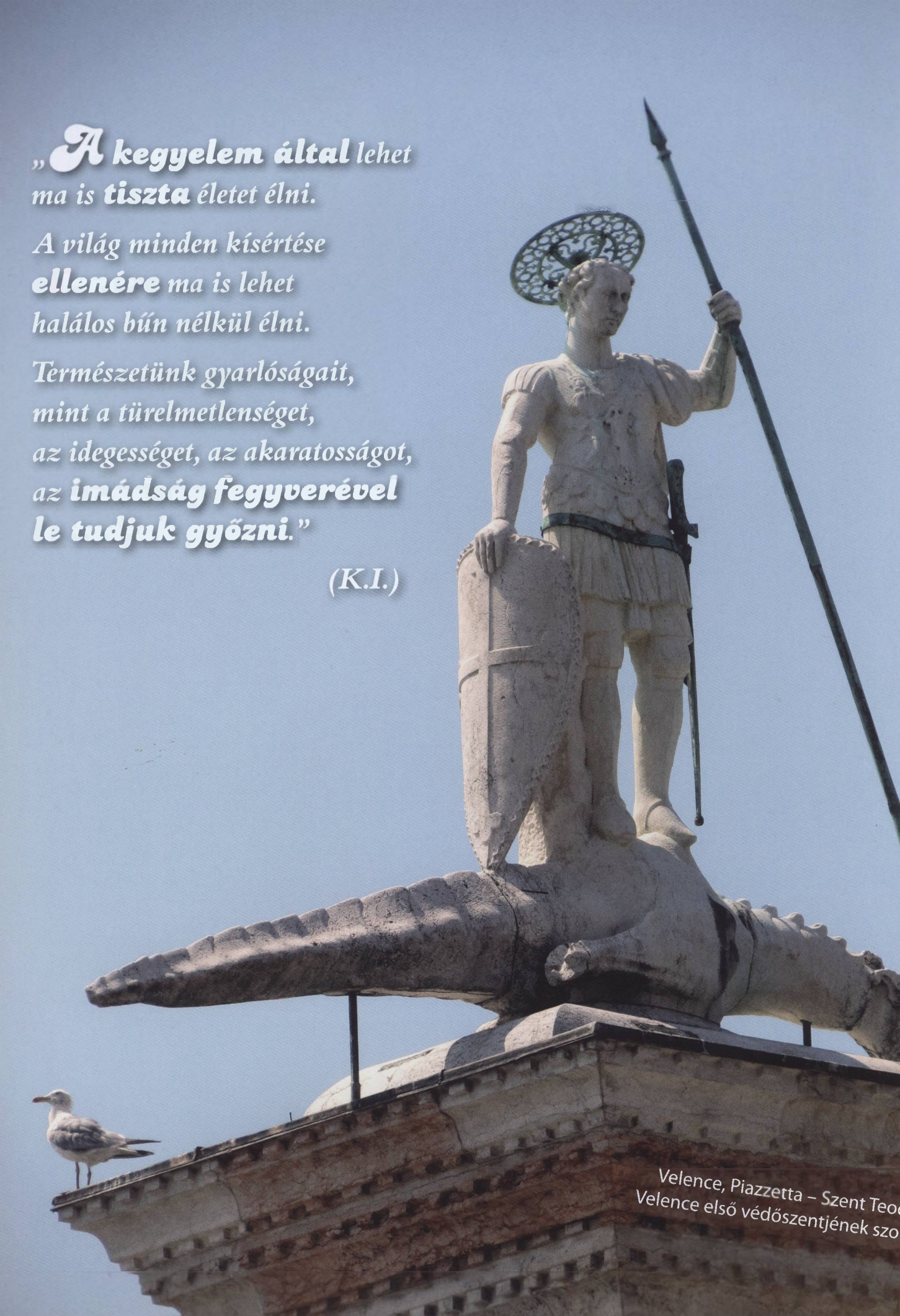
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Szűz-anya, miért sírsz?

A fatimai titkok

*„**A kegyelem által** lehet*
*ma is **tiszta** életet élni.*

A világ minden kísértése
***ellenére** ma is lehet*
halálos bűn nélkül élni.

Természetünk gyarlóságait,
mint a türelmetlenséget,
az idegességet, az akaratosságot,
*az **imádság fegyverével***
***le tudjuk győzni**."*

(K.I.)

Velence, Piazzetta – Szent Teo
Velence első védőszentjének szo

Keressétek az Urat...

Nyilvános működése során Urunkat – Jézust – nagy tömeg követte. Sokszor étlen-szomjan kitartottak mellette napokon keresztül. Mi motiválta őket erre az áldozatra? Az igazság keresése? Vágy az Isten után? A Messiás országának keresése? Talán mindegyik. Az igazság az, hogy ez a keresés hozzátartozik a keresztény élethez. Csak az tud lelkileg növekedni, aki keres… aki vágyakozik a növekedés után. Aki közömbös, vagy aki gőgjében azt gondolja, nincs szüksége Istenre – az soha nem fog növekedni. A mai világ sajnos erre buzdít. A média ehhez nyújt példákat: légy gazdag, légy erős, légy tehetséges, légy te a legszebb – akkor nem lesz szükséged senkire. De ez nem így van! Minden pillanatban szükségünk van Istenre – mert Ő az élet forrása! Ha keressük Őt, kinyilatkoztatja magát nekünk. A 42. zsoltár gyönyörűen megfogalmazza ezt a gondolatot: *„Mint a szarvas kívánkozik a forrás vizéhez, úgy kívánkozik a lelkem tehozzád, Istenem”* (Zsolt 42,1). Mi szükséges ahhoz, hogy ne csak keressük, hanem meg is találjuk az Urat?

❶ *Elhagyni a bűnöket*

Ezekiel próféta írja: *„Aki magába száll, az már elhagyta gonoszságát”* (Ez 18,28) Aki igazán vágyakozik Isten után, az el akarja hagyni gonoszságát. Akiben megvan az akarat, hogy elszakadjon a bűntől, annak mindig megadja Isten az erőt, hogy ez valóban meg is történjen. A Bibliában a „magába szállás” mindig valami döntő fordulatot jelent a bűnös ember életében. Így történt a tékozló fiú esetében is. Mikor elszegényedett és éhezett, akkor *„magába szállt”* (Lk 15,17), megbánta bűnét és elindult, hogy bocsánatot kérjen az atyjától. Ez nemcsak egy emberi elhatározás volt, hanem itt már az isteni kegyelem is megérintette a fiú szívét. Ennek erejében megváltozott a gondolkodása. Nem mondta többé, hogy nincs szükségem apám segítségére, nem mondta, hogy meg tudok állni a saját lábamon – hanem arra gondolt, milyen jó életem volt az atyai házban. Ezt kell nekünk is felébreszteni a szívünkben. Vágyakozni az atyai ház békéjére és Isten szeretetére. A kegyelem által lehet ma is tiszta életet élni. A világ minden kísértése ellenére ma is lehet halálos bűn nélkül élni. Természetünk gyarlóságait, mint a türelmetlenséget, idegességet, akaratosságot az imádság fegyverével le tudjuk győzni.

❷ *Rendezett kapcsolatok*

Az Isten iránti szeretetünkkel szorosan összefügg az emberekkel való kapcsolatunk. Pál apostol azt írja egyik levelében: *„Legyetek egymás iránt jóindulatúak, könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak”* (Ef 4,32). Aki önmagát akarja érvényesíteni, annak lelkéből hiányoznak ezek a szép tulajdonságok. Nincs benne igazi együttérzés, hanem inkább versengés, mert mindig mások fölé akar kerülni. Jézus arra adott példát, hogy keressük mások javát. Hiszen azért halt meg a kereszten, hogy nekünk életünk legyen. Ha az ő példáját követjük, életet adunk másoknak – legyen szó akár a családunkról vagy az Egyházról. A szentek kivétel nélkül ezen az úton jártak. Ezt nem veszteségként élték meg, hanem gazdagságként. Örömmel adták életüket az embereknek, Krisztus kedvéért.

❸ *A keresés alázata*

Jézus egy alkalommal a gőgös farizeusok előtt kijelentette: *„A vámosok és az utcanők megelőznek titeket Isten országában”* (Mt 21,31). A farizeusok arról voltak híresek, hogy betű szerint minden parancsot teljesítettek. Azt gondolták, hogy ezzel biztosan elnyerhetik az üdvösséget. Azt gondolták, hogy Isten köteles megadni nekik az örök boldogságot. Jézus kiábrándította őket ebből az illúzióból. – A vámosok és utcanők mindennap találkoztak az emberi tekintetek megvetésével. Úgy érezték, ők már nem méltók a szeretetre, nem méltók a tiszteletre – hiszen bűnösök. De ha valaki eléjük áll és azt mondja: Isten szeret téged, vár téged, meg akar bocsátani neked – akkor bűnbánó szívvel és örömmel sietnének az Úr elé. Amikor Jézus Simon farizeus házában volt, pontosan ez történt (Lk 7,38). A bűnös asszony – talán Magdolna – a bűnbánat könnyeit hullatta és illatos olajjal kente meg Jézus lábát. Megkapta a megbocsátás ajándékát. Ha alázat van bennünk, felismerjük bűneinket és Jézus bocsánatával beléphetünk Isten országába.

Katona István főszerkesztő

A rózsafüzér h·a·t·a·l·m·a

A világ mai helyzete zavar téged és aggodalommal tölt el? Amikor az iszlám terroristák által elkövetett atrocitásokról hallasz, ami tanúsítja a társadalom morális leromlását, vagy amikor hallasz a házasságok szétszakadásáról, a nemi harcról (gender), a növekvő anyagi egyenlőtlenségről és a szívszorító nyomorról – megkérdezed, hogy **tulajdonképpen mi folyik itt a földön?**

- Kíváncsi vagy, hogy a világ talán most készül szétesni és elbukni, amikor pusztító cunamikat, földrengéseket, árvizeket, és kegyetlen viharokat látsz?
- Amikor a biotechnológia ijesztő fejlődéséről hallasz, a globális környezetszennyezésről, háborúról, terrorizmusról, emberek kínzásáról, és népirtásról, úgy érzed, hogy a gonosz oldal készül győzedelmeskedni?
- Amikor abortuszról olvasol, gyermekek bántalmazásáról, eutanáziáról és a csecsemők szerveinek eladásáról, támasz nélkülinek érzed magad a gonosz túlerejével szemben?
- Kétségbe esel, mikor látod a bűntények emelkedő számát, az esztelen dühöt a társadalomban és kegyetlenségeket az utcán, miközben a korrupt politikusok nem tesznek semmit?
- Kíváncsi vagy, hogy mit tudsz tenni, hogy meggátold a bűn áradását?
- Úgy érzed, hogy a Sátán egy gigantikus, mohó, könyörtelen szörny, és úgy érzed, hogy nincs segítséged?
- Kíváncsi vagy, tudnál-e tenni egyáltalán valamit ekkora gonoszság ellen?

A csata napjainkban hevesen dúl, és mint sokan mások, én is úgy érzem, hogy a dolgok rosszabbra fordulnak, mielőtt jobbak lennének. Míg úgy látszik, a sötétség győzedelmeskedik, muszáj emlékeznünk arra, hogy a csata a gonosz ellen az idők kezdetétől fogva zajlik. Ez nemcsak „a hatalom sötét oldala" és azok között folyik, akik kiállnak a jóért, a szépért és az igazságért. A csata valóságos és személyes.

Az Ördög nemcsak gyűlölködő „hatalma" a „sötét oldalnak". Ő egy személyes szellemi lény. Szent János a Jelenések könyvében hatalmas sárkánynak vagy „ősi kígyónak" nevezi (Jel 12,9), és Szent Péter figyelmeztet: *„Legyetek józanok, kiegyensúlyozottak, és vigyázzatok, mert ellenségetek, a Sátán, kerülget benneteket. Úgy járkál körbe-körbe, mint az éhes oroszlán: ordítva keresi a zsákmányát, akit megehetne."* (1Pét 5,8)

Jézus azt mondja az Ördögről, hogy *„Ő kezdettől fogva gyilkos volt, és soha nem állt az igazság oldalán, mert nincs is benne semmi igazság. Amikor hazudik, akkor mutatja meg a valódi természetét: mert hazug és a hazugságok atyja."* (Jn 8,44)

Az ördög nem az Atya ellentéte. Ő egy lény, akit eredetileg Isten hozott létre. Ahogy a Katolikus Egyház Katekizmusa magyarázza: a Szentírás és az Egyházi hagyomány ebben a létezőben egy bukott angyalt lát, akit Sátánnak vagy Ördögnek nevez. Az Egyház azt tanítja, hogy ez kezdetben jó angyal volt, Isten teremtménye. Az ördögöt tehát és a többi démonokat Isten teremtette természetük szerint jóknak, és ők maguktól váltak gonosszá (KEK 391).

Azért nagyon fontos ezt tudni, hogy megértsük, Isten nem teremtett gonoszt. Nem is tud gonoszat teremteni. Az Isten csak olyat tud teremteni, ami jó. Hogy kihangsúlyozza a Sátán eredeti jóságát, az Ószövetség „Hajnalcsillagnak" nevezi (Iz 14,12), és a héber hagyomány azt tanítja, hogy ő volt a legbölcsebb és a legszebb az angyalok közül.

Minden harcosnak meg kell értenie az ellenségét. A Sátán megértéséhez elengedhetetlen megérteni, hogy a Sátán eredetileg a legszebb angyal volt. A Sátán elbukott az Isten elleni lázadása és büszkesége (kevélysége) miatt. Ezért elveszítette eredeti jóságát és szépségét. Ez a tény jelzi, hogy habár a gonoszság

következményei nagyon is valóságosak, a gonosznak önmagában nincs pozitív tulajdonsága.

Gondoljunk csak a sötétségre vagy a hidegre. Valóságosan érzékeljük, de a sötétség semmi önmagában. A sötétség a világosság hiánya. Hasonlóan, habár remegünk a hidegben, a hideg igazából a meleg hiánya. A gonosz hasonló. Nincs semmi pozitív vagy eredeti a gonoszban. Mint a hideg és a sötétség, a gonosznak önmagában nincs „tartalma". A gonosz mindig vagy a jóság, igazság, szépség hiánya vagy ezeknek az elferdítése és eltorzítása. Más módon kifejezve: Isten teremt, és amit teremt az mindig jó. A Sátán nem tud teremteni semmit. Az összes, amit tud tenni, az a jó dolgok – amit Isten teremt – eltorzítása, tönkretevése és megsemmisítése. Ahogy J. R. R. Tolkien írja a gonoszról: „Ő csak utánozni tud, de teremteni nem." A gonosz természetétől fogva romboló, kegyetlen, hazudozó, elcsúfító, behálózó és csúf. Jézus mondta: *„Ő kezdettől fogva gyilkos volt"* (Jn 8,44).

A Sátán mindent utál, ami jó, szép és igaz és el akarja ezeket pusztítani. Mert ő a hazugságok atyja, aki elpusztítja az igazságot, bárhol és bármikor bukkan fel. Ha erről az oldalról vizsgáljuk a gonoszt, az adja nekünk az alapot a gonosz elleni küzdelemhez. A lelki hadviselésben nem tudunk birkózni a Sátánnal magával – ez olyan lenne, mintha árnyékkal birkóznánk a sötétségben. A helyes módszer ahhoz, hogy visszatámadjuk a sötétséget az, ha felgyújtunk egy lámpát. A helyes módszer a hideg ellen: a tűzgyújtás. Ezért ahelyett, hogy a sötétségben birkóznánk az árnyékkal, úgy győzünk a gonosz ellen, ha imádkozunk mindenért, ami szép, jó és igaz.

Az első dolog, amit Jézus a megkeresztelkedése után tett, az volt, hogy kiment a pusztába és megküzdött az ősi ellenséggel. Számunkra a legfontosabb az, hogy tudjunk vele szemben védekezni – ahogy az Úr tette.

Amit Szent Pál ír az efezusi keresztényeknek, ez nekünk is ad egy harci utasítást: Erősödjetek meg az Úrban és az ő hathatós erejében! Öltsétek fel Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög cselvetéseivel szemben! Mert nem a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a sötétség világának kormányzói ellen, a gonoszságnak az ég magasságaiban lévő szellemei ellen. Vegyétek fel tehát Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, s megállhassatok, mert mindent megtettetek. Úgy álljatok tehát, hogy derekatokat övezzétek fel igazsággal, s öltsétek magatokra a megigazulás vértjét! Lábatok saruja legyen a béke evangéliumának hirdetésére való készség. Mindezekhez vegyétek a hit pajzsát, amellyel kioltathatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, vagyis az Isten igéjét (Ef 6,10-17).

Az évszázadok során az összes szent a maga módján elfogadta és megértette, hogy kereszténynek lenni azt jelenti, hogy harcosnak kell lenni.

Szent Benedek azt mondta, hogy a szerzetesei „katonáknak vannak kiképezve az Úr seregében". Liseux-i Szent Teréz egyszer így kiáltott fel bátor hangon: „Szentség! Ezt harc által kell megnyerni!"

A szentek, akik a lelki hadviselésről beszéltek, elfogadnák ennek a könyvnek a legnagyobb részét. Egyetértenének nemcsak abban, hogy lelki harcba kerültünk, hanem abban is, hogy az ima a fő fegyver és hogy Jézus édesanyja a legfőbb személy a seregben.

Pietrelcinai Szent Pio azt mondta: „A Sátán ereje, aki velem küzd, szörnyű, de dicsértessék az Úr neve, mert a problémát mennyei édesanyánk kezébe helyezte. Egy ilyen gondos Anya által védve és vezetve, olyan hosszan ki fogok tartani a harcban, amíg Isten kívánja."

Montforti Szent Lajos azt tanítja: „A Szent Szűz, és a rózsafüzér ima az a szilárd támasz, ami által tudok beszélni azokkal, akiket a Szentlélek vezet és azokkal is, akiket a gonosz csapott be. Ismertem embereket, akik a szemlélődésben olyan magasra értek, mint a sasok az égen, mégis az ördög szánalmasan félrevezette őket. Csak akkor jöttem rá, hogy mit rontottak el, mikor megtudtam, hogy kigúnyolták a Szent Szüzet és a Rózsafüzért magukhoz méltatlannak tartották."

Fr. Dwight Longenecker

(Részlet a szerző „Lelki hadviselés a rózsafüzér által" című Marana Tha sorozatban idén megjelent könyvéből)

A FATIMAI TITKOK

A fatimai titkokat a Szűzanya tárta fel a harmadik fatimai jelenés során, 1917. július 13-án, három pásztorgyereknek a portugáliai Fatima kisváros közelében. (Május 13-tól október 13-ig, 6 jelenésben találkozott a gyermekekkel.)

Az összesen három titok – jövendölés, amelyekből kettőt Lucia 1941-ben kiadott, amikor a Vatikán két, korábban meghalt látnoktársának a szentté avatási perét elkezdte. A harmadik prófécia titokban maradt, és csak 2000-ben hozták nyilvánosságra.

* * *

Ahogy közeledett az óra, Lúciának egyre inkább nehezére esett otthon maradni. Valami láthatatlan erő valósággal kiterelte az utcára, a Jácintához és a Ferenchez vezető útra. Amikor belépett kis barátainak az otthonába, azt látta, hogy mindkét gyerek az ágya előtt térdel és sír. „Nem mentek el?" – kérdezte Lúcia. „Nélküled nincs bátorságunk elmenni. Gyere el!"

„Igen, megyek" – szakadt ki Lúciából. Ebben a pillanatban úgy érezte, mintha nagy kő esett volna le a szívéről.

Nem sokkal később Olimpia és Maria Rosa is észrevette, hogy a gyerekek elhagyták a házat. Odaérve azt látták, hogy a több száz kíváncsiskodó valósággal megostromolja Lúciát, Jácintát és Ferencet.

Lúcia kicsit távolabb térdelt a földön. Előimádkozta a rózsafüzért, a nép pedig válaszolt. Amikor az ima véget ért, Lúcia olyan gyorsan felugrott, mintha valaki felrántotta volna. Kelet felé nézett, és felkiáltott: „Csukjátok össze az ernyőket" – az emberek a tűző nap ellen nyitották ki ernyőiket –, „jön a Miasszonyunk!" Feszülten figyeltem, de ekkor még semmit sem láttam. Azután viszont megláttam valamit, ami úgy nézett ki, mint egy kicsi, szürke felhő a magyaltölgy fölött. A forróság alábbhagyott, kellemes, frissítő szellő fújt – az idő egyáltalán nem olyan volt, mint egy forró nyári napon.

Az emberek olyan csendben voltak, hogy a légy zümmögését is hallani lehetett.

Amint Lúcia meglátta a fénylő alakot, ahogyan az a kis tölgy fölött az égből leereszkedett, az elmúlt hetekben támadt minden kétsége eloszlott. Kővé váltan csodálta a szépséget, percekig meredten bámulta a hölgyet, és egyetlen szót sem volt képes kiejteni.

„Azt kívánom, hogy a következő hónap 13. napján újra gyertek el ide, és továbbra is minden nap imádkozzátok el a rózsafüzért a Rózsafüzér Királynője tiszteletére, hogy eljöhessen a világ békéje és a háború vége, mert egyedül ő érheti ezt el."

„Gyertek továbbra is minden hónapban ide! Októberben meg fogom mondani, hogy ki vagyok, és mit kívánok, valamint csodát fogok tenni, hogy mindenki higgyen" – felelte a hölgy.

„Imádkozzátok a rózsafüzért, hogy az év folyamán ezeket a kegyelmeket elnyerhessétek, hozzatok áldozatot a bűnösökért, és mondjátok gyakran, különösen, ha áldozatot hoztok: Ó, Jézus, ezt irántad érzett szeretetből teszem, a bűnösök megtéréséért és Mária Szeplőtelen Szíve elleni bűnökért való engeszteléskénť."

Ezt követően a gyerekek egy látomás szemtanúivá váltak. Ez a látomás később Fatima titkának első részeként lett ismert.

(Michael Hesemann: Fatima titkai)

* * *

Az első fatimai titok: a Pokol látomása

„Szűzanya egy hatalmas tűztengert mutatott, ami a föld alatt látszott. Emberi formájú démonok és lelkek voltak alámerülve, mint égő, átlátszó széndarabok, mind megfeketedett vagy bronz színben ragyogott, a tűzvészben lebegtek, majd az égbe emelkedtek a lángok segítségével, amelyek belőlük indultak füstfelhőket okádva, majd körülvéve minket súlytalanul, fájdalmas és kétségbeesett sikolyok és nyögések közepette visszahulltak. Nagyon megrémültünk, reszkettünk a félelemtől. A démonokat meg lehetett különböztetni, ijesztő és visszataszító hasonlóságukról a félelmetes és ismeretlen állatokhoz, mind fekete és átlátszó. A látomás hosszúnak tűnt, de pillanatnyi volt. Hogyan hálálhatnánk meg szeretett mennyei Anyánknak, aki első Megjelenésének útmutatásaival felkészített minket a Mennybe utazásra. Úgy gondolom, máskülönben meghaltunk volna a félelemtől és rettegéstől."

A fatimai „titok" első része, ahogyan azt Lúcia nővér 1941. augusztus 31-én a leiriai Püspöknek „Harmadik emlékezés" címmel leírta: *„A titok három különböző részből áll, melyekből kettőt most föltárok. Az első a Pokol látomása volt."*

A második fatimai titok

A második titok arról szólt, hogy az I. világháború befejeződik és megjövendöli a II. világháború eljövetelét, ha Istent továbbra is megsértjük. A második rész kéri Oroszország felajánlását a Szeplőtelen Szívnek:

Ennek a titoknak a vitája csak másodrendű az állítólagos végső fatimai titokban, ami látszólag megjövendölte a mindent elsöprő 2. világháborút, a radikális, kegyetlen és szélsőségesen vallásellenes Szovjetuniót. A küzdelmeket és a meghatározott közvetlen szembenállást, amelyek a nyugati demokráciák és a szovjet blokk között jött létre. Néhány kritikus megjegyezte, hogy a „Jövendölés"-t nem hozták nyilvánosságra egészen 1941 augusztusáig, miután a 2. világháború már elkezdődött. A fatimai „titok" második része, ahogyan azt Lúcia nővér 1941. augusztus 31-én a leiriai Püspöknek „Harmadik emlékezés" címmel leírta: *„Akkor tekintetünket a Szűzanyára emeltük, aki jósággal és szomorúsággal telve ezeket mondta:*

Láttátok a poklot, ahova a szegény bűnösök lelkei zuhantak. Megmentésükre akarja megalapítani Isten a világban az én Szeplőtelen Szívem tiszteletét. Ha megteszik, amit mondok nektek, sok lélek megmenekül és békéjük lesz. A háború a vége felé jár; de ha nem hagyják abba Isten bántását, XI. Pius pápasága alatt egy másik, még rosszabb háború fog kezdődni. Amikor egy éjszaka majd látjátok, hogy ismeretlen fény támad, tudjátok meg, hogy ez a nagy jel, amit Isten ad nektek arra, hogy megbüntetni készül a világot bűneiért a háború, az éhínség, s az Egyház és a Szentatya ellen irányuló üldözések által. Ennek megakadályozására kérem, ajánlják föl Oroszországot az én Szeplőtelen Szívemnek, s vezessék be az engesztelő szentáldozást elsőszombatonként. Ha teljesítik kéréseimet, Oroszország meg fog térni és béke lesz; ha nem, tévedéseit a világra fogja szórni háborúk gerjesztésével és az Egyház üldözésével. A jók vértanúk lesznek, a Szentatyának sokat kell szenvednie, nemzetek fognak elpusztulni. Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog. A Szentatya föl fogja ajánlani nekem Oroszországot, mely meg fog térni, és a világ egy békés korszakot kap ajándékul."

(Megjegyzés: Mária kérte Oroszország felajánlást, de erre csak végzetesen későn, 1942-ben került sor. A Szűzanya által kért felajánlást II. János Pál pápa a világ püspökeivel együtt 1984-ben megismételte. Lúcia szerint a Szent Szűz ez utóbbit fogadta el.)

A harmadik fatimai titok

A látnok Lúcia nővér levele:

„J. M. J. Az 1917. július 13-án, a fatimai Béke-völgyben kinyilatkoztatott titok harmadik része: Az én Istenem iránti engedelmességből – aki Őexcellenciája, a Főtisztelendő leiriai Püspök úr, valamint Ön és az én szentséges Anyám által adott erre parancsot nekem – írok Önnek.

A két, már korábban elmondott rész után Miasszonyunk bal oldalán, egy kicsit magasabban láttunk egy angyalt, bal kezében lángpallossal; szikrázva lángokat bocsátott ki magából, mintha föl akarná gyújtani a világot, de a lángok kialudtak, amikor találkoztak a Miasszonyunk felénk nyújtott jobbjából áradó sugárzással. Az Angyal jobb kezével a Földre mutatva hangos szóval mondta: 'Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!'

Egy igen nagy fényességben, ami Isten, láttunk 'valami olyasmit, mintha tükör előtt vonultak volna emberek', láttunk egy fehérbe öltözött püspököt 'akiről úgy gondoltuk, ő a Szentatya'. Sok más püspök, pap, szerzetes és szerzetesnő ment föl egy meredek hegyre, melynek csúcsán nagy kereszt állt fatörzsekből, mintha hántolatlan paratölgy lett volna; a Szentatya, mielőtt odaért, egy félig lerombolt, félig düledező városon ment keresztül botladozó léptekkel. Fájdalommal és aggodalommal telve imádkozott az út mentén heverő holtak lelkéért; fölérve a hegy tetejére, térdre borult a nagy kereszt lábánál, és egy csoport katona lőfegyverekkel és nyíllal tüzelve rá, megölte őt.

Ugyanígy haltak meg egymás után csoportokban a püspökök, papok, szerzetesek és szerzetesnők, különféle világi emberek, különböző társadalmi osztályokból és állásokból való férfiak és nők. A kereszt két szára alatt két angyal állt, mindegyiknél kristály öntözőkanna, melybe összegyűjtötték a vértanúk vérét, s öntözték vele az Istenhez közeledő lelkeket. Kelt Tuy-ban, 1944. március 1."

(A L'Osservatore Romano 2000. június 30-i, heti kiadásának szövegéből, Dr. Diós István készítette a fordítást.)

* * *

(Hogy volt-e további része a harmadik titoknak, amelyben az atomháborút jövendölte meg a Szűzanya – nem tudhatjuk. Az újságírók szerint igen, de ezt nem közölte a Vatikán. Szent II. János-Pál pápa Fuldában 1980-ban az egyetemi ifjúság kérdésére, hogy mit tartalmaz a 3. faimai titok, ennyit mondott: „Mit használna nektek, ha megtudnátok, hogy váratlanul néhány perc alatt milliók fognak meghalni? A titok ismerete felelősséggel jár." – Ezután kezébe vette és felemelte a rózsafüzért, s azt mondta: „Íme, a rossz elleni orvosság! – Imádkozzatok, és semmi mást ne kérdezzetek. A többit bízzátok a Szent Szűzre!")

(K.I.)

Őszintén a reformációról

III/1 rész

Az utóbbi években megnövekedett az igény arra, hogy a történelmi eseményeket meg lehessen ismerni a maguk teljes valóságában. Legyen szó akár a kommunizmus áldozatairól, akár a szovjet Gulag-táborokról, vagy a különböző hatalmi csoportokról. Ebbe a körbe tartozik az, hogy ismerjük meg a reformáció sötét oldalát is. Mert hiszen ha ökumenizmusról beszélünk, az csak a szeretetben lehetséges. A szeretet pedig a megbocsátással kezdődik. Meg kell ismernünk, hogy mit kell megbocsátani protestáns testvéreinknek.

A reformáció elindulása kétségtelenül Luther Márton nevéhez fűződik. Ő indította el azt a folyamatot, amely felforgatta Európa vallási egységét és békéjét. A protestantizmus terjedését nagyban elősegítette az a ma már furcsa törvény, hogy a földesúr vallását kellett követnie a jobbágyoknak is. Ahol a földbirtokos áttért lutheránusnak, azon a területen, amely akár egy megye nagyságú is lehetett, több száz faluval, mindenkinek át kellett térnie lutheránusnak. Ez volt a „cuius regio eius religió" („akié a föld, azé a vallás") elve. Hogy is történt? *(K.I.)*

A parasztlázadás

A nép kitörő lelkesedéssel fogadta Luthert, az új prófétát, siettek is az „új Illés" zászlaja alá. A baj csak ott kezdődött, hogy a nép nem a vallásában érezte magát elnyomva, hanem a mindennapi élet nyomorúságai között és nem tett különbséget az új hitű és régi hitű urak közt, hanem általános lázadásban tört ki. Az újhitű papok közt nem egy parasztszármazású is volt, akinek akkor is fájt testvéreinek szenvedése, ha azt Luther híve okozta.

A szegény emberé csak a munka, a nyomor, a szidalom – az urak ellenben dőzsölnek, s agyonterhelik a szegényt – mondták. Legyen minden közös. Ha a fejedelem, gróf vagy úr nem hajlik a szóra, föl kell akasztani stb. Az új próféták azt mondták, hogy őket a Szentlélek szállta meg. 1524-ben **megkezdődött a rablás, a gyilkolás és gyújtogatás. Az urakat, feleségeiket, gyermekeiket válogatott kínzásokkal ölték meg.**

Mikor Luther látta a borzalmas polgárháború lobogó lángját, megfordította a köpönyeget és **1526-ban a „gyilkos parasztok ellen"** című röpiratában így írt: „Én azt gondolom, hogy a pokolban nincs többé ördög, hanem valamennyi a gyilkos parasztokba bújt. Nincs veszedelmesebb a megveszett parasztnál, ha az jóllakott és erőszakoskodhat. Megírtam már és megírom még egyszer: ne irgalmazzon a makacs, megátalkodott és elvakult parasztnak senki, hanem szúrja, fojtsa meg, üsse, ahol csak éri, mint a veszett kutyát, ahogy csak bírja. Hűtlen, engedetlen, lázadó tolvajok, rablók, gyilkosok, istentagadók, nincs köztük egyetlenegy se, ki a halált tízszeresen meg ne érdemelné. A szamár azt akarja, hogy üssék, a népet is erőszakkal kell kormányozni."

A nemesség szervezkedett és **vérbe fojtotta a parasztlázadást**. Sok ezret kivégeztek közülük. Csend lett, nagy csend, azonban a parasztság nem bízott többé Lutherben. Csalódtak benne.

Luther eleinte azt gondolta, hogy egész Németország egy emberként áll mellé, most lassanként látta, hogy a déli tartományokat, a bajorokat, a Rajna mellékét nem bírja a maga részére hódítani. Azok nem akarták kirabolni saját egyházukat, ragaszkodtak az ősi hithez. Lassanként az egész ország két részre szakadt és borzalmasan véres háború viharfelhői közeledtek.

A 30 éves vallásháború

A németeknél elkezdődött a vallásháború. A protestánsok katolikus birtokokat foglaltak el.

A **vallásháború hatalmi kérdés** volt. Minden képzeletet felülmúlt az a kegyetlenség, amellyel főleg a svédek, ellenségeiket pusztították. Németország lakossága a vallásháború alatt **18 millióról 4 millióra** csökkent. **Elpusztult 1976 kastély, 1629 város, 18.300 falu.** Württemberg lakossága 313 ezerről 41

ezerre, Augsburgé 80-ról 18 ezerre csökkent. Németország a borzalom, nyomorúság és siralom országa lett – a vallás nevében. A protestánsok kezdték, a katolikusok nem engedtek, folyt a vér, tenger lett a vértanúk száma.

Svájc

A Németországhoz közel eső területek protestánsokká lettek, a déliek megmaradtak katolikusoknak: Svájcban a protestáns vezér **Zwingli** volt, aki szerint „az evangélium vért kívánt." A csatát elvesztette, és a győztes katolikusok Zwingli holttestét fölnégyelték. Mindössze 47 éves volt.

Svájc tulajdonképpeni reformátora **Kálvin János** lett, aki Franciaországban született 1509-ben. Kiváló tehetség volt, éles elme, szigorúság és vaslogika jellemezte. Megismerte Luther vallását, de nem követte annak ingadozásait.

Kálvin tanításának főbb vonásai

1. A hitnek egyedüli forrása a Biblia. Ezért az egyént és államot a Bibliának kell alávetni.
2. Isten előre elhatározta minden ember sorsát (**predesztináció**). Istennek vannak kedves emberei, akiket üdvözíteni akar, másokat pedig kárhozatra szánt. Ádám bűnbe esett, Júdás árulóvá lett, mert Isten ezt így akarta. Akit Isten kárhozatra szánt, az a pokolba jut, ha minden erejével jóra törekszik is, még ha élete végéig jó volt is, végül mégis csak elkövet valami bűnt, amelyért Isten a pokolba küldheti.
3. Luther szerint az egyházi hatalom feje a pápa helyett a fejedelem lett. Zwingli szerint a hatóság lett a vallási hatalom örököse. Kálvin szerint pedig a nép. A prédikátori tisztre mindenki alkalmas, azonban az öregek, a presbitérium hívja meg rá azt, akit kiválasztanak. Az Egyház láthatatlan. Csak az igazak tartoznak bele, ezeket azonban csak Isten ismeri.
4. Két szentség van: a keresztség és az Úrvacsora. Luther szerint ott az egyház, ahol az evangéliumot helyesen tanítják, Kálvin szerint ott, ahol az isteni kinyilatkoztatást engedelmességgel hallgatják.

Kálvin János alkotta meg Genfben az első teokratikus-államot. Persze úgy, hogy az Isten helyett ő alkotta meg az összes rendszabályokat. Megfosztotta népét minden szabadságától, hogy a saját despota elgondolását kényszerítse rájuk.

Azt mondta, Isten akarata az evangéliumban nyilatkozik meg. Amit aztán a mindennapi életre nem talált meg az evangéliumban, azt a maga elképzelésével pótolta. Kálvin éles elméjű, óriási munkabírású, önmaga iránt szigorú ember volt. Örömöt, élvezetet soha nem keresett. Csak az önfeláldozó munkát kereste. Egyébként állandóan **fejfájás, ideggörcs**, epekór, kelevények, hólyagbaj stb. gyötörték. A vidámságot, a fölemelőt bűnnek tartotta. A templomból kidobatott mindent, ami az érzékeket foglalkoztatta: az oltárokat, képeket, szobrokat, orgonát, sőt még a harangokat is, mert Istennek nem kell a pompa. Eltörölte az ünnepeket, mert Isten nem akarja, hogy Őt ünnepeljék, hanem csak azt, hogy féljenek tőle.

Az emberiség, szerinte nem egyéb, mint „a bűnösök fegyelmezetlen tömege", az ember „a feje búbjától a lábujjáig rossz, nincs benne semmi nyoma a jónak. Ami benne dicséretet érdemel, azt mind Istennek köszönheti. Az ember igazságossága igazságtalanság, érdeme szemét, dicsősége szégyen." Ezért az embernek nem szabad a legcsekélyebb szabadságot se engedélyezni, mert ha magára hagyjuk, csak gonoszságra képes.

Ezért hozta be az egyházi fegyelmet és a protestáns inkvizíciót. Ennek minden polgár alá volt vetve. Az inkvizíció vagy konzisztórium kikérdezte, hogy az emberek tudják-e az imádságokat? Hallgattak-e külön prédikációt? Ellenőrizték a nők ruháit, hajukat, gyűrűjüket, cipőjüket, hogy megfelelnek-e az előírásoknak. Nem főznek-e a megengedett egy fogásnál többet? Cukorral, mézzel nem kényeztetik-e el magukat, mikor az tilos? Isznak-e a borból egy pohárral többet? Nincs-e a könyvszekrényben meg nem engedett könyv, olvasó vagy valamelyik szent képe? A kártyázók, kockajátékosok, kuglizók szigorú büntetésben részesültek. Felbontották a leveleket. Tilos volt a színház, a mulatságok, a táncok, népünnepélyek, sőt még a korcsolyázás is. Tilos volt az olyan keresztnév, ami a szentírásban nem fordul elő. Vasárnap kétszer, hét közben háromszor kellett prédikációt hallgatni.

† *Bilkei Ferenc plébános*

Mindezek ismeretében mondd ki szívből:

Jézusom, a Te szent nevedben megbocsátok a protestánsoknak minden rombolást, gyilkosságot, jogtalanságot, rablást – és kérem rájuk Isten áldását.

»»» **FOLYTATJUK** «««

Szűzanya, miért sírsz?

Néhány héttel ezelőtt (2017. június 28. és 29.) Pásztón, a Szentlélekről nevezett kápolnában két Mária-szobor szeméből könnyek hullottak.

Amikor Máriapócson könnyezett a Mária-kép 1696-ban, II. Rákóczi Ferenc ezt írta (december 3.):

„Bizonyára az én bűneim is – sok máséval – oka a Szűz Mária könnyezésének. Talán a jövendő bajok bekövetkezését siratja Mária-képe Pócson. Esedeznünk kellene az isteni irgalmasághoz a veszedelem eltávolításáért, és az irgalom elnyeréséért."

Pontosan erről van szó: az emberek bűnei és a jövendő katasztrófák szomorítják meg édesanyánkat, Máriát.

Az utóbbi évszázadban megszaporodtak ezek a misztikus jelenségek, melyek során Máriát sírni látták. A. J. Hebert atya összegyűjtötte ezeket a történeteket („Mary, why do you cry?" – 1985) és könyvében rámutatott: az idők jeleinek kell értelmezni Mária könnyeit, amelyek bűnbánatra és engesztelésre hívnak bennünket.

Hebert atya azt írja:

„Az istenanya sír, mert szívébe markol a fájdalom, hiába szerette, óvta, nevelte és őrizte gyermekeit, hátat fordítottak neki… Az ellenség hálójába kerültek, a legkülönfélébb bűnök rabságában sínylődnek. De az Anya nem hagyja el drága gyermekeit, féltett kincseit, keresésükre indul… Házról házra jár, ajtókon kopogtat, bebocsátást kér – aztán halad tovább csendesen, könnyezve az utakon."

Egy hívő asszony ezt írta:

„Ha mindaz, aki csak sírni látja őt, így szólna hozzá: Drága Szűzanyám, mutasd meg, mit tegyek, hogy könnyeid felszáradjanak – majd követvén Őt, teljesen átadná magát neki és szent Fiának, akkor nem sírna többé. Akkor talán mosolyogni is látnánk Őt."

A könnyhullatás tényét a gyermek tiszta, nyílt szívével lehet leginkább megközelíteni, aki azonnal odaszalad anyjához, ha sírni látja, és vigasztalni kezdi, vagy legalább együtt sír vele. Nem magyarázatra vár, nem labor-vizsgálatra – hanem azonnal cselekszik.

Las Vegas polgármestere is tanúja volt egy könnyezésnek, megrendülten kérdezte: *„Mit tettünk Mária, hogy könnyekre fakadtál?"* – Ugyancsak 1980-ban Carthage-ban (USA) is könnyezett.

1972. augusztus 5-én 22 alkalommal látták sírni Máriát Waterburg városban (USA), majd New Orleansben, Atlantában és Long Islanden.

1977-ben (július 20-án) Damaszkuszban is sírt, majd a Szentföldön és Libanonban is könnyezett.

„Értetek ontott könnyeim a szerető Anya könnyei, mert ha vissza nem tértek Istenhez, eljön a rettenetes büntetés." (1955)

1953-ban Szirakuzában – egy családi otthonban – könnyezett egy Máriáról készült féldombormű. A hitetlen családapa letérdelt és kérdezte: *„Szűzanyánk, miért sírsz?"* Felesége, aki áldott állapotban volt, és nagy fájdalmaktól szenvedett, egészséges gyermeket szült és meggyógyult vakságából. Sok gyógyulás és imameghallgatás történt. A püspök elismerte a természetfeletti eseményt és építtetett egy 10.000 főt befogadó hatalmas templomot Mária tiszteletére.

Maasmechelenben 1983. augusztus 8-án szinte megállás nélkül könnyezett a Mária-szobor (Belgiumban). Egy szemtanú így ír:

„Szívbemarkoló látni, hogy Szűzanyánk sír, de tudni, hogy miért sír, az elviselhetetlen. Egy idő után mindannyian eljöttünk onnan és elhatároztuk, hogy még jobban segítjük Őt Fiának megvigasztalásában… Már nem akartunk többé olyanok lenni, mint voltunk."

Az emberek kőszívét is megindítja a könnyek árja. A síró szobrok közelében számos megtérés és csodás gyógyulás történt.

1984. május 19-én New Yorkban, Brooklyn egyik kápolnájában kezdett könnyezni egy Mária-szobor.

Azóta ott naponta tartanak engesztelő ájtatosságot, amelyen sok hívő vesz részt, sőt papok is.

1986. május 29-én Chicagóban is könnyezett Mária a Szent Jánosnak szentelt templomban. A püspök eljött és 31-én 20 pap, 650 szerzetes és hívők (2000) jelenlétében szentmisét mutatott be Mária tiszteletére.

Hetenként több alkalommal a püspök vezetésével imádkozzák a rózsafüzért. Öt rózsafüzért mondanak más-más nyelven. Azóta számos gyógyulás és megtérés történt abban a templomban.

1973. januárjában, Akitában (Japán) Sasagawa Ágnes nővér észrevette, hogy a Mária-szobor könnyezett és vért hullatott. Ezt a hangot hallotta:

„Imádkozzatok és vezekeljetek az emberekért! Imádkozzatok a Szentatyáért, püspökökért, papokért! A mai világban nagyon sok ember szomorítja meg az Urat. Olyanokat keresek, akik megvigasztalják... akik szenvedésükkel és szerénységükkel engesztelnek a bűnösökért és hálátlanokért."

„Ahogy már korábban is megmondtam, ha az emberek nem tartanak bűnbánatot és nem térnek meg, az Atya az egész emberiségre egy nagy büntetést küld. Nem kétséges, hogy ez a büntetés rettenetesebb lesz, mint a vízözön."

A tévé is felvette a könnyezést, így sok millió japán láthatta Máriát sírni.

1971-ben és 1973-ban is könnyezett a Mária-szobor Pittsburgban. Abban az időben, amikor az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága benyújtotta az abortuszt engedélyező törvényjavaslatot, Mária így szólt:

„Ne fenyegetésnek fogják fel figyelmeztetésemet és könnyeimet, hanem, mint az isteni irgalmasság utolsó felszólítását." (1956.06.01.)

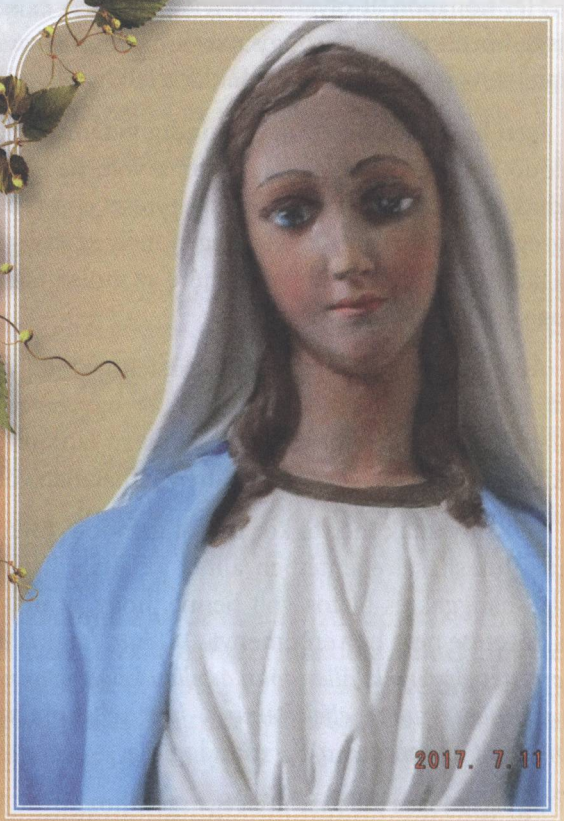
„Még ha előre is jelzem a büntetéseket, emlékezzetek arra, hogy mindezt bármely pillanatban megváltoztathatja imáitok ereje és az engesztelő bűnbánat." (1984)

„A háborúnak és a megpróbáltatásoknak ma sem az ágyúk, bombák vagy az emberek ereje fog véget vetni, hanem a rózsafüzér – az áldott lánc, amely összeköti az Eget és a Földet."

Egyetlen reménység a világ számára,
ha megváltoznak az emberek szívükben –
ha bűnbánatot tartanak és imádkoznak...
ha visszatér szívükbe a szeretet.

(K.I.)

A hétgyermekes szent

Boldog Taigi Annamária élete

II/2. rész

Annának rövidek voltak az éjszakái. Térden állva a bölcsők között mondta el a – némelykor – hosszú esti imáját. A Taigi család lakását rengetegen keresték fel, hiába vágyott Anna ismeretlennek és rejtettnek maradni. Papok, egyházi méltóságok, nemesemberek, de alacsonyabb néprétegből valók is jöttek hozzá, hogy kérjék tanácsát, lelki vezetését. Minden ajándékot visszautasított. Segítségével sokan megbánták bűneiket és Istennel kiengesztelődve halhattak meg, békében. Mivel látta a halott emberek sorsát, így tudta milyen vezeklést kell végezni azért, hogy a szegény lelkek minél hamarabb kiszabaduljanak a tisztítótűzből. Ők aztán nemegyszer megjelentek neki, hogy köszönetet mondjanak.

Mindeközben ő maga 20 éven át teljes lelki szárazságban, belső vigasz nélkül tengette napjait. Nem volt kétsége afelől, hogy ő maga a pokolra fog kerülni. Hét hónapon át olyan szörnyű szorongás és sötétség borult a lelkére, hogy már a házimunkára is képtelen volt, úgy érezte, haldoklik a lelke.

Igen hosszú életet élt meg, mindig vidám és viccelődő nagymama és dédnagymama volt, pedig ha tudták volna, mennyit szenvedett egyrészt a testi betegségeitől, másrészt a kételyek igen mély szorongásai közt! Begyulladt ízületei ellenére az utolsó napig maga sütötte háza kenyerét.

Állandóan köszönetet mondott Istennek, hogy a katolikus egyház tagjaként született, és ugyanerre a hálára tanította gyermekeit is. Csak olyan tanintézetekbe adta őket, melyeknek a jó híre vitathatatlan volt.

Lelki atyjának még akkor is szót fogadott, mikor annak utasításai ellentétben álltak az általa hallott belső hanggal, és biztos volt benne, hogy az utasítás követése nem hoz eredményt. *„Ahhoz, hogy Isten szeretetét elnyerjük, állandóan ár ellen kell eveznünk, és sohasem szabad elfelejtenünk, hogy ellentmondjunk saját akaratunknak”* – mondogatta.

Egyszer Jézus áldozás után így szólt hozzá:

„Tudd meg, arra szántalak, hogy bűnös lelkeket téríts meg, és minden rendű és rangú embereknek, papoknak, szerzeteseknek, prelátusoknak, bíborosoknak, sőt, magának helytartómnak vigasza legyél. Küzdened kell majd gyenge és szenvedélyeknek alávetett teremtmények egész serege ellen. Mindazoknak, akik szavaidat igaz és nyitott szívvel hallgatják és megfogadják, kegyelmeket fogok adni.

Figyelj, leányom! Sok álnok és hamis lélekkel lesz dolgod, nevetségessé tesznek, megvetnek, gyalázni fognak és megrágalmaznak; de te mindezt el fogod viselni irántam való szeretetből. Én, a hatalmas Isten biztosítalak arról, hogy üldözőidnek számot kell majd adniuk magatartásukról.”

Annamária annyira szomjazott a szenvedésre, hogy testét az Úrért keresztre tudta volna feszíttetni. A vigasztalások mégis villámgyorsan szűnnek meg. Helyükbe szárazság, fáradtság és munka lépett. A bűnbánat könnyeit a reménytelen szárazság könnyei követték. A mennyei örömöket gyötrődés, az édességet szomjúság, a szeretetteljes odaadást nyomasztó búskomorság váltotta fel. Gyors az átmenet a vakító világosságból a legsűrűbb éjszakai sötétségbe. Az ég kérlelhetetlen.

Annamária gyorsan felismerte, hogy az evés élvezete, mint érzéki gyönyör az emberi nemnek a legősibb veszedelme, a bűnök anyja… Reggelije egy csésze kávé. Délben néhány kanál levest és kevés főtt ételt eszik. Azt is állva, mert ő szolgálja ki a többieket. Amikor Domenico ezt szemére veti, ő a fejedelem szolgálójára hivatkozik, aki étkezéskor állandóan Ura mellett van, hogy kiszolgálja. De Domenicot nem mindig lehet kedves szavakkal félrevezetni, mert észreveszi, hogy pénteki napokon fokozottabban megtagadja önmagát. Ugyanígy szombatonként, mikor a reggeli kávé után délben csak némi levest eszik. Szerdán Szent József tiszteletére ugyanez az étrendje. Férje arra is felfigyel, hogy mikor Anna

megtölti a többiek poharát, vagy sajtot reszel a levesükbe, magáról megfeledkezik. Böjti időben nem elégszik meg az előírások betartásával, hanem újakat is megszab a maga számára, különösen akkor, ha valami közéleti bajt kell elhárítani, vagy egy lelket megmenteni. A pihenés idejének megszabásában is rendkívül önmegtagadó. Önkéntes vezekléseit főképpen Istentől elhidegült papokért, szerzetesekért és egyházi méltóságokért ajánlotta fel.

Nagyhét első napján elragadta az extázis, és megtudja, hogy pénteken meg fog halni. Megáldotta egyenként szeretteit, hosszan köszönetet mondott nekik mindenért, majd örömkiáltás hagyta el ajkát, miközben visszaadta lelkét a Teremtőjének. Mintha Isten meg akarta volna mutatni, hogy ezt a hűséges és alázatos asszonyt milyen gyönyörű meglepetés várta Odaát.

1836. október 26-án ágynak dől. Egész testét fájdalmak gyötrik, asztmája, reumatikus fájdalmai, belső görcsei miatt alig tud mozogni. Kezét is alig tudja mozdítani. A gonosz lélek állandóan gyötri. 1837. június 9-én, péntek reggel fél ötkor hal meg.

68 éves korában hunyt el, teste romlatlanul épségben maradt. (Sírja Rómában a trinitáriusok templomában van.) Taigi Annamáriát XV. Benedek pápa avatta boldoggá 1920. május 30-án. ■

Mit fog jelenteni számomra az Úr napja?

Az Atyának és a Magasságbelinek gyermeke, **tudod-e mit jelent „az Úr félelme”**? Mindannak gyűlöletét jelenti, ami gonoszság, és ami ellentétben áll Isten akaratával.

Isten jóságos, szelíd, gyengéd, irgalmas, szeretetteljes és Ő az Igazság. Félje ezért lelked az Istent és **engedd Istennek, hogy tökéletesítsen!**

Az Isten félelme a bölcsesség kezdete, és a bölcsességet csak az egyszerű gyermekek kapják, mert övék a mennyek országa. Amíg meg nem változtatjátok szíveteket és rosszindulatúak maradtok, addig nem mehettek be Isten országába!

Ó… nem hallottátok, hogy teremtésetek idején miként örvendezett a háromszorosan Szent, mindenek felett diadalmaskodó Teremtőnk? Igen, a Magasságbeli, a leghatalmasabb, az élő Isten, akinek életeteket köszönhetitek, aki benneteket megteremtett, nem más, mint az az Isten, akivel szembefordult ma a világ. Miképpen hiheti bárki, hogy megmenekülhet Isten igazságosságától? Isten szeme őrködik mindenen mindörökre. A tenger homokszemeinél is több a Szentsége ellen elkövetett bűn és megbántás. Még meddig kell néznie, hogy megszentségtelenítik képmását? **Mennyi ideig tudja fenntartani magát az ember a semmiből?**

A hűséges Szeretetet visszautasítani annyi, mint az Életet visszautasítani. Pedig Isten, akiről ők megfeledkeztek, sohasem feledkezik meg róluk. Irgalomért könyörgök számotokra, különösen azok számára, akiknek közületek a legkeményebb a szíve. Meg kell menteni a gyengét és a szükséget szenvedőt az ördög karmaiból, aki Isten népét bűnre csábítja.

Jöjjetek hát! Újítsátok meg imáitokat, kérjétek közbenjárásomat és közbe fogok lépni. Jöjjetek, őszintén igyekezzetek megmenteni Isten gyermekeit!

Jöjjetek és imádkozzatok!

Figyelmeztetlek titeket, de vannak, akik nem akarnak figyelni. Kérjétek közbenjárásomat, és meg foglak védeni a gonosz lélektől és háza népétől. Miképpen a menny Isten csodáit dicséri, dicsérjétek ti is szüntelenül a Magasságbelit, a ti Teremtőtöket, mert ki hasonlítható a mennyben a Mindenhatóhoz?

Az Isten fiai közül ki vetélkedhet Vele?

Trónja, mely a Naphoz hasonló, így kiált felém: „Igazságosság!”

Amit a Szent Isten mondott, meg fog valósulni, és tűz által érkezik az igazságosság. Ám, akiknek szíve tetszett Istennek, akik így kiáltottak Hozzá: „Te vagy az én Atyám, az én Istenem, megmenekülésem Sziklája!” – Isten elsőszülötteivé válnak, és nem fognak félni azon a napon, amikor Ő tűz által jön el.

Az Úrnak az a szándéka, hogy **hamarosan keresztül halad közöttetek**. Halljam hát forró imátokat! Kérdezzétek meg magatoktól: **„Mit fog jelenteni számomra az Úr napja?”** Aki rosszat forral, saját romlását idézi elő. Ezért mondom nektek: **Jöjjetek, és vessétek el a béke és a kiengesztelődés magjait**, hogy ízletes legyen gyümölcsötök a Mindenható számára, és a menny lesz a ti jutalmatok.

Szent Mihály, Isten arkangyala (v.)

A sötétségből a világosságba

A gyógyulást nyert Joelle levele barátaihoz

Kedves Barátaim!

Szeretném megosztani veletek azt, ami 2010. október 19-én, medjugorjei gyógyulásom után történt. Amikor azon az első estén kiléptem a medjugorjei templomból, meg tudtam különböztetni a fényt, az emberek arcát: láttam, hogyan mozog a szemük és a szájuk. Ahogyan múltak a napok, a látásom lassan, fokozatosan tisztult. Svájcba való visszatérésünkkor az autóbuszból azt vettem észre, hogy „kócos fák" állnak az út szélén. Barátnőm, Claudia azt mondta nekem, hogy ha újra látok ilyet, mutassam meg neki. Néhány perc után, amikor az autóbusz továbbhaladt az úton, újra megláttam egy kócos, fésületlen fát… „Ez pálma!" – mondta Claudia. Képzeljétek csak el, milyen lehetett látni 42 év után! Már semmi sem ugyanaz. Az imaközösség tagjai csodálatos emberek, mellettem állnak. Erőt adnak ehhez a felébredéshez, a Fénybe tekintéshez.

Amikor visszatértem Svájcba, újra megismertem testvéreimet és szüleimet. Ha besötétedik, az számomra pihenést jelent. Az életem ugyanúgy folytatódik. Tovább imádkozom Jézushoz és Máriához. Az irántuk való szeretetemet szüleim ébresztették fel bennem, és ezt a fáklyát továbbadtam lányomnak, Vincianne-nak, aki velem volt Medjugorjéban.

Az első napokban, amikor Lausanne-ban megláttam a nagy házakat, tízemeletes épületeket, kínzó fájdalmat éreztem a gyomromban, megizzadtam és hánynom kellett. Nem mertem kimenni az utcára, mert nagy félelmet éreztem a hatalmas épületek miatt… De ugyanez volt a helyzet az emberekkel is: minden találkozás félelmet és rosszullétet okozott nekem. Volt, ahogy volt, nem veszítem el bizalmamat, mert ha Jézus és Mária visszaadta a látásomat, akkor biztos vagyok abban, megadják a kegyelmet is, hogy elviseljem azokat a nehézségeket, melyek a gyógyulásomat kísérik. A hit, a türelem, a bátorság és a bizalom gyönyörű jelek, melyek megtartanak életutamon. Biztos vagyok abban, hogy Jézus mindig befejezi művét. Ő, aki mindig diszkréten és szelíden munkálkodik.

Ma már jobban felismerem a dolgokat. Látom a nagy tárgyakat, olyanokat, mint a ház, a fa, a zöldövezet, az autó, a macskánk, a lépcsőház, a nap és az emberek. Visszatértem a munkahelyemre, és a házimunkát is könnyebben végzem. Vinciane örül annak a változásnak, mely édesanyjával történik, és azt mondja, hogy Isten békéje uralkodik otthonunkban! Imádságban veletek maradok!

Joelle Beuret-Devanthéry
Lausanne, 2010. november 19-én

Utóirat: Még valami, ami segítség lehet abban, hogy megértsétek azt, amit átélek:

Az emberek azt mondták nekem, szerencsém van, hogy nem látom ezt a csúnya és szürke világot. Azt mondták, az emberek rosszkedvűek. Elképzeltem, hogy a föld szürke, az emberek olyanok, mint a szürke pálcikák, a nap pedig sűrű felhőn keresztül süt, és még a víz is, amit iszom, szürke és zavaros.

Nagyon meglepődtem, amikor felfedeztem a gyönyörű tarka természetet, a mosolygós embereket, a csodálatos napot a kék égen, és hogy a világ tele van gyönyörűséggel és harmóniával! Dicsőség Neked Istenem!

Azt képzeltem, hogy az emberek olyan szorosan állnak a megállókban, mint a szardíniák a konzervdobozban, és ez nagyon kimerített. Ma már rendszeresen nyerek tizenöt percet, mert megtalálom az utat az emberek között, így gyorsabban érkezem a metróhoz. A Szűzanya vezet, fogja a kezem és mutatja az utat. Köszönöm, Mária!

A környezetemben élő hitetlen Tamások azt mondták, hogy ez lehetetlen. Néhány nappal később azonban felhívtak és azt mondták, hogy jól átgondolták a dolgokat, és a csodában Isten kezét vélik felfedezni.

Sokat tudnék még mesélni erről, de túl hosszú lenne. Néhány vizsgálat eredménye nyilvános. A jobb szememmel kicsit jobban látom a fényt, mint a ballal. Decemberben – 2010. 12. 08-án – előjegyzett vizsgálatra egy baseli szemész professzor. Újra jelentkezni fogok. Maradjunk együtt az imában, adjunk hálát Máriának, a Béke Királynőjének és az Ő Fiának, Jézusnak, aki azt mondja: nem mentek be a Mennyek országába, ha nem lesztek olyanok, mint a gyermekek… A gyógyulás gyermeki lelkületet ajándékozott nekem, gyermeki tekintetet, mellyel átléptem az éjszakából a Világosságra! Uram, minden tőled van, minden a mi boldogságunkért, és minden Tehozzád tér vissza.

(Fordította: Sarnyai Andrea)

Kihez hasonlíthatnék?

LÉLEKERŐSÍTŐ

„Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem.” (Gal 2,20 [KG])

Mindig önbizalomhiánnyal küzdöttem, és ezen a házasság sem változtatott.

Befolyásolta életem minden területét és a gondolataimat is:

- *Gyermekeim boldogabbak lennének, ha belevalóbb anyukájuk lenne.*
- *Nem vagyok alkalmas az otthoni tanításra.*
- *Ha jobban meg tudnám szervezni a munkámat, nem volna mindig ekkora felfordulás itthon.*
- *A férjem boldogabb lenne valaki mással.*
- *Valamit biztos rosszul csinálok, azért nem bíztak rám semmi feladatot a közösségi esemény lebonyolításában.*

Folyton azon rágódtam, hogy nem felelek meg.

Néhány éve úgy éreztem, nő a távolság köztem és férjem között. Valaki más boldoggá tudná tenni, gondoltam újra meg újra.

Karba font kézzel, fejemet lehajtva vettem egy nagy levegőt és bátran kijelentettem: „Érzem, hogy szeretnéd, ha másmilyen lennék.” A szívem vadul vert, miközben rettegve vártam a választ. *Vajon megmondja, kihez kellene hasonlítanom, vagy el fogja titkolni?* – szorongtam.

Felnézett a munkájából, és így szólt: „Igen, így van.”

Összeszorult a szívem. Igazolódott, amitől féltem. *A férjem nem akar engem. Valaki másra vágyik.*

Próbáltam visszatartani a könnyeimet, és megkérdeztem: „Ki az, akihez hasonlítanom kellene?”

A szemembe nézett, és tudtam, hogy a válasza örökre meghatározza az életemet. Megfontoltan, törődéssel a hangjában így szólt: „Szeretném, ha jobban hasonlítanál Jézusra.”

Nem erre számítottam. Sokan megfordultak a fejemben, de Jézusra nem gondoltam. A férjem nem azt akarja, hogy csinosabb legyek, aktívabb, összeszedettebb. Azt szeretné, ha jobban figyelnék Istenre.

Mindaz, amitől féltem, meg sem fordult a gondolataiban!

Azon a napon eldöntöttem, hogy olyan leszek, amilyennek a férjem látni szeretne, amilyen feleségre vágyik. Tanulmányozni kezdtem a „kézikönyvet” (Isten tanácsait a Bibliában), hogyan lehetnék jobb feleség, anya, ember és keresztény.

Pál írásai sokat segítettek. Mai alapigénket a galatáknak címezte: *„Krisztussal együtt megfeszíttettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta érettem.”* (Gal 2,20 [King James ford.])

Ez ma is áll. Amikor szívünkbe fogadtuk Krisztust, meghaltunk önmagunknak. Ehhez az „önmagunkhoz” tartoznak bűneink, szokásaink, gondolataink és még az önbizalomhiányunk is.

Ha nem bízom magamban, nem lehetek teljesen hasonló Krisztushoz.

Pedig én ezt szeretném. Nem azért, mert erre vágyik a férjem, hanem mert Krisztus új életet ad. Az önbizalomhiány néha nagyon el tud gyengíteni. Megszabadulok tőle, ha feltételezett hiányosságaim helyett Istenre koncentrálok.

Nem könnyű elhessegetni a gondolatokat, amik éveken át uralkodtak rajtam. Isten gyakran – van úgy, hogy naponta – figyelmeztet, hogy ezek mind negatív gondolatok, és nem Tőle származnak. Az, hogy befogadtuk szívünkbe Krisztust, nem jelenti, hogy a Sátán abbahagyja a negatív gondolatok sugalmazását. **Viszont Jézus segít túllépni a negatív gondolatokon.** Néha egy olyan ember által, aki közel áll hozzánk.

Uram, Te formáltál engem anyám méhében! Ismered erősségeimet, gyengeségeimet. Nyisd meg a szívemet, hogy Hozzád váljak hasonlóvá! Segíts, hogy Rád figyeljek és arra, ami a Te akaratod velem. A Te utad tökéletes és igaz. Vezess és irányíts, hogy az legyek, akinek Te látni akarsz! Köszönöm, hogy segítsz megváltozni, és új életet adsz. Jézus nevében, Ámen.

Tondi Wheat

(My Husband Wanted Me to Be Like Someone Else; 2017.07.21. www.proverbs31.org)

TANÚSÁGTÉTEL

életem csodáiról

4. rész

Négy hónap csend, és imádság után elmentem egy karizmatikus találkozóra Szlovéniába, Ljubjanába, a szemináriumot Emiliano Tardif atya vezette. Szerettem volna látni, hogy a szlovénok hogyan szerveznek meg egy ilyen találkozót, és szerettem volna meghívni Tardif atyát az én hazámba, és eszem ágában sem volt, hogy ott fogom megtalálni a leendő feleségemet. Egyszerűen élvezni szerettem volna a szemináriumot. Késő este tértem vissza egy kolostorba Ljubjana központjába, ahol azt mondták nekem, hogy minden szoba foglalt, és hogy nekem egy szállodában foglaltak szobát. Egy szerzetes elment az autó kulcsáért, és amíg vártam, elkezdtek kijönni a fiatalok, akik egy dicsőítő csoportban voltak. Kijött egy lány, akinek hosszú, barna haja volt, ránéztem, utána néztem, Jézus pedig azt mondta: ott a feleséged. Ekkor szívritmus zavaraim támadtak, és azt mondtam Jézusnak: nagyon jó ízlésed van, köszönöm!

A szerzetes pár perc múlva visszatért, és azt mondta, nem talált egy szabad autót sem, de odavezetett egy asszonyt, aki majd elvisz engem a szállodáig. Amikor közeledtünk az autóhoz, láttam, hogy az a lány ott áll az autó mellett. Nagyon boldog voltam! Megismerkedtünk. Így ezen az estén a leendő anyósomat, majd pedig a leendő feleségemet is megismertem. Amíg a szálloda felé haladtunk, a hátsó ülésen ültem, nagyon boldog voltam, dörzsöltem a tenyereimet: végre Jézusom, valami történik az életemben szerelmi téren is.

Már elkezdtem kigondolni a hódítás stratégiáját: meghívom őt kávéra, süteményre, és valami történni fog. Már este nyolc óra volt. Hallottam a szívemben egy hangot: fiam, hozzájuk kell menned aludni, nem a szállodába. Erre azt mondtam: Jézusom, te Isten vagy, vigyázz, mit beszélsz! Ha most én azt mondanám nekik, hogy én hozzájuk akarok menni aludni, azt mondanák: nézd már ezt a bolondot. Képzeljétek el: elindultok hazafelé, valaki beül az autótokba, és azt mondja, ma nálad kell aludnom. Mit gondolnátok róla? Vagy a rendőrségre vinnétek, vagy a pszichiátriára. De ha meghívnak, akkor rendben, az egészen más. Néhány perccel később dugó alakult ki az úton, és Mária asszony – a leendő anyós – hátrafordult, és azt mondta, ne várjunk itt tovább, hajlandó vagy hozzánk jönni aludni? Mondtam, hogy nagyon szívesen. És így már azon az estén náluk voltam, a lakásukon.

Vacsora után Erikával egyedül maradtunk, ő leengedte hosszú barna haját, s én arra gondoltam: Istenem, de szép. Megkérdeztem: mit tervezel az életedben?

– Éppen befejeztem a pedagógiai főiskolát. Férjhez szeretnék menni, nagyon szeretnék valahol a tengerparton élni, és tökéletes lenne, ha a férjemnek jó fizetése lenne, mert ha nekem nem kellene dolgoznom, sok gyereket szülhetnék. De ezek, csak az én elképzeléseim, mert a férfiak, érdekes módon, menekülnek tőlem.

– Hogy-hogy menekülnek tőled? – kérdeztem.

– Hát, amikor olyan három méternyire megközelítenek, akkor hátat fordítanak, és elmenekülnek. Ezt már az édesanyám is észrevette, és az Oltáriszentség előtt imádkozott, kérdezve Jézust: mi baj van az én lányommal, hogy a fiúk menekülnek előle?

– És mit mondott erre Jézus? – Hallgatott. – És ezt te hogy értelmezed? – Ez biztos azt jelenti, hogy szerzetes nővérnek kell lennem.

Mondtam neki: - Dehogy, tévedésben vagy. Egy csodálatos embert teremtett neked az Isten, aki úgy fog rád vigyázni, mint a szeme világára. – És hol van ő? – Olyan közel van hozzád, hogy már közelebb nem is lehet. – És mikor fogom megismerni?

Ekkor azt kellett volna mondanom, hogy én vagyok az, de mi lesz, ha nem ez a megfelelő pillanat, akkor nem lesz hol aludnom sem. Mert ugye, mindent a maga idejében kell megtenni.

Befejeződött a szeminárium, kikísért a vonathoz, és azt mondta, milyen kár, hogy minden dalnak egy-

szer vége van. Mondtam neki nem is olyan biztos ez. Adtam neki egy puszit, a homlokára kis keresztet rajzoltam, és a vonat elindult. Én pedig lélekben láttam a lakodalmunkat.

Két héttel később már Rómában voltam, onnan küldtem neki egy képeslapot. Megköszöntem neki a vendéglátást és megkértem, hogy a következő hónapban jöjjön el hozzánk karizmatikus szemináriumra. Utóiratban azt írtam: Erika, nagyon hiányzol! Az anyja megmagyarázta, hogy ez mit jelent, Erika pedig erre azt mondta, Mijo egy csodálatos ember, de a kapcsolatunknak nincs értelme, 500 kilométerre lakunk egymástól. Ez húsz évvel ezelőtt volt. 20 kg-mal könnyebb voltam. Amikor visszatértem Rómából, a vőlegényi öltönyöm már készen volt. Megköszöntem Istennek a lakodalmat, ami közeledik. Egy héttel később megcsörrent a telefon. Erika volt az: és közölte, köszönjük a meghívást a szemináriumra, de nem jöhetünk el. Én munkát kaptam. Október elsején kell kezdenem dolgozni, a szeminárium pedig október 5-én kezdődne.

Most mit tegyek? Ez egy rossz felismerés? A szív békéje és öröme alapján tudjátok megkülönböztetni, hogy Isten hűséges a szavához, és mi az, ami tőle van, és mi az, ami nem tőle van. Elfogadtam a helyzetet, megköszöntem Istennek a helyzetet – és **a hit harmadik lépése**: Elkezdtem imádkozni, hogy Isten mutassa meg mindenhatóságát, dicsőségét, igazságosságát, irgalmát. Azt mondtam, Jézusom, ez nem az én dolgom, hogy a menny dolgaiba beleavatkozzam, de szerintem jó lenne, ha ezt a munkakezdést el lehetne két héttel halasztani, Erika eljönne a szemináriumra, és én rögtön megkérném a kezét.

Két nap múlva megint csörgött a telefon, és Erika azt mondta: két héttel később kezdem a munkát, mert nem csináltam meg az orvosi vizsgálatokat, és ezeket még el kell intézni. Ezt még ma megcsinálom, és indulok az útra. Megkérdeztem, hogy egyedül, vagy a szüleiddel? Azt mondta egyedül. Én pedig azt gondoltam, hála Istennek, így könnyebb lesz. Egész éjszaka utazott, én pedig egész éjszaka imádkoztam. Amikor ki kellett volna mennem elé az autóbusz pályaudvarra, a fáradtságtól elaludtam. Fél órát késtem, de hála Istennek, ott volt még. Hazamentünk. Október volt, a mandarinszüret ideje, édesapám a munkásokkal éppen ebédre jött, bemutatkozott Erikának, hogy Joszif vagyok, a leendő apósod. Ő ezen megdöbbent, és azt mondta – én nem a leendő menyasszony vagyok. Az ön fiának biztos van egy más menyasszonya. Édesapám pedig azt válaszolta neki: Éva lányai mindig túl sokat beszélnek. Eljöttél, meg fogod érteni, és itt fogsz maradni.

Eljött ennek a napnak az estéje, a szeminárium programja után beültünk az autóba, gondoltam, most már itt az ideje, hogy férfi legyek. Bedugtam a kulcsot a gyújtáskapcsolóba és azt mondtam: Jöjj Szentlélek, most, vagy soha! Ránéztem Erikára, aki mellettem ült az autóban, és azt mondtam neki szívem minden szerelmével: Erika hozzám jönnél-e feleségül? Ő pedig elkezdett bólogatni, igen, igen, hozzád megyek.

Meg voltam döbbenve, most mi lesz? Nem tudok róla semmit és megkértem, hogy legyen a feleségem. Mi van, ha rossz a felismerés? Az ördög mindig megpróbálja a kételyt elhinteni. Ezért mindig imádkozni kell, és az imában elnyerni a szív békéjét. A szívemben mélységes béke volt. A szeminárium után elmentünk Medjugorjéba, itt 5-6 oldalra leírtam neki az élettörténetemet, és odaadtam neki azzal, hogy most jobban ismersz, mint bárki más. Hat hónappal később összeházasodtunk abban a kolostorban, ahol megismerkedtünk.

Egy évvel később született egy kislányunk, ő az idén kezdett el teológiát tanulni Zágrábban. Ő is hirdetni szeretné Isten igéjét világszerte, mint az édesapja.

Két évvel később Isten megáldott bennünket egy fiúval, második gyermekünkkel, Michaellel, őróla már magzati korában, az édesanyja méhében sok

rossz diagnózist állapítottak meg az orvosok. A feje abnormálisan nagy volt a testéhez viszonyítva, ezért az orvosok abortuszt javasoltak.

Azt mondtam, mi katolikusok vagyunk, és Isten az élet és halál egyedüli ura. Tehát, ha Isten egy súlyosan beteg gyereket ad nekünk, azt jelenti, hogy terve is van erre a helyzetre. Az orvosok azt mondták, soha nem fog tudni járni, nem fogja tudja használni a kezeit, és nem fog tudni beszélni. Mi pedig azt mondtuk: ez Isten látható áldása a mi gyümölcsöző, termékeny szerelmünkön. **Kik vagyunk mi, hogy Isten terveit leállítsuk?**

Michael császármetszéssel született, vízfejűséggel, a teste vagy teljesen meg volt merevedve, vagy teljesen el volt ernyedve. Tumor volt az agyán, és emésztési zavarai voltak. Olyan nagy volt a feje a testéhez képest, hogy egy évig nem tudta felemelni a fejét. Mindennap **szentmisére vittük**, egy kosárban az oltár elé tettük, és kértük, hogy minden eucharisztikus áldás áradjon ki az életére.

Az orvosok azt mondták, legfeljebb három évig fog élni. Kb. 700-szor vittük a fejlődési nehézségekkel küszködő gyerekek központjába, és itt a személyzetből egy imacsoportot szerveztünk. Így tudományosan bemutattuk, hogy mennyivel jobbak az eredmények ezeknél a gyerekeknél, akikért imádkoznak, mint azoknál, akikért nem imádkoznak. A legjobb eredmények ott mutatkoztak, ahol a szülők, a család imádkozni kezdett. Nemcsak, hogy a gyermekek meggyógyultak, hanem a szülőknek a termékenysége is meggyógyult, és bébi-bumm, nagyszámú gyermekszületés lett ezekben a családokban. Három év után Michael minden betegségéből meggyógyult. Most a 17. évében jár, és szeretné a birtok gondozását folytatni. **Dicsőség legyen az Úrnak!**

Mijo Barada

TARTALOMJEGYZÉK

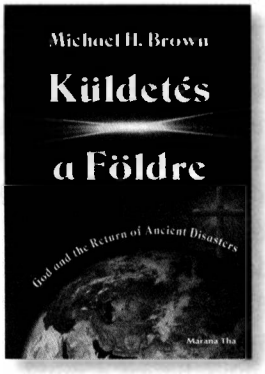
Katona István: Keressétek az Urat... 3
Fr. Dwight Longenecker: A rózsafüzér hatalma 4
K.I.: A fatimai titkok 6
Bilkei Ferenc: Őszintén a reformációról (III/1.) ...8
K. I.: Szűzanya, miért sírsz? 10
A hétgyermekes szent – Boldog Taigi Annamária élete (II/2. rész) 12
Szent Mihály: Mit fog jelenteni számomra az Úr napja? 13
Joelle Beuret-Devanthéry: A sötétségből a világosságba 14
Tondi Wheat: Kihez hasonlíthatnék? 15
Mijo Barada: Tanúságtétel életem csodáiról (4. rész) 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- **2017. október 2-án**, hétfőn este 6 órakor indul a **SZENTLÉLEK SZEMINÁRIUM**, illetve **október 4-én**, szerda este 6 órakor a **SZABADÍTÓ SZEMINÁRIUM** az Emmausz Házban (1146 Budapest, Thököly út 120.) Jelentkezni lehet az Iroda telefonszámán (H-Cs: 10-16): 06-1/222-5306.

- **A Marana Tha sorozat legújabb könyve: Michael H. Brown: Küldetés a Földre** (1600 Ft). A könyv megvásárolható az Emmausz Házban (1146 Budapest, Thököly út 120.) és a katolikus könyvesboltokban október végétől.

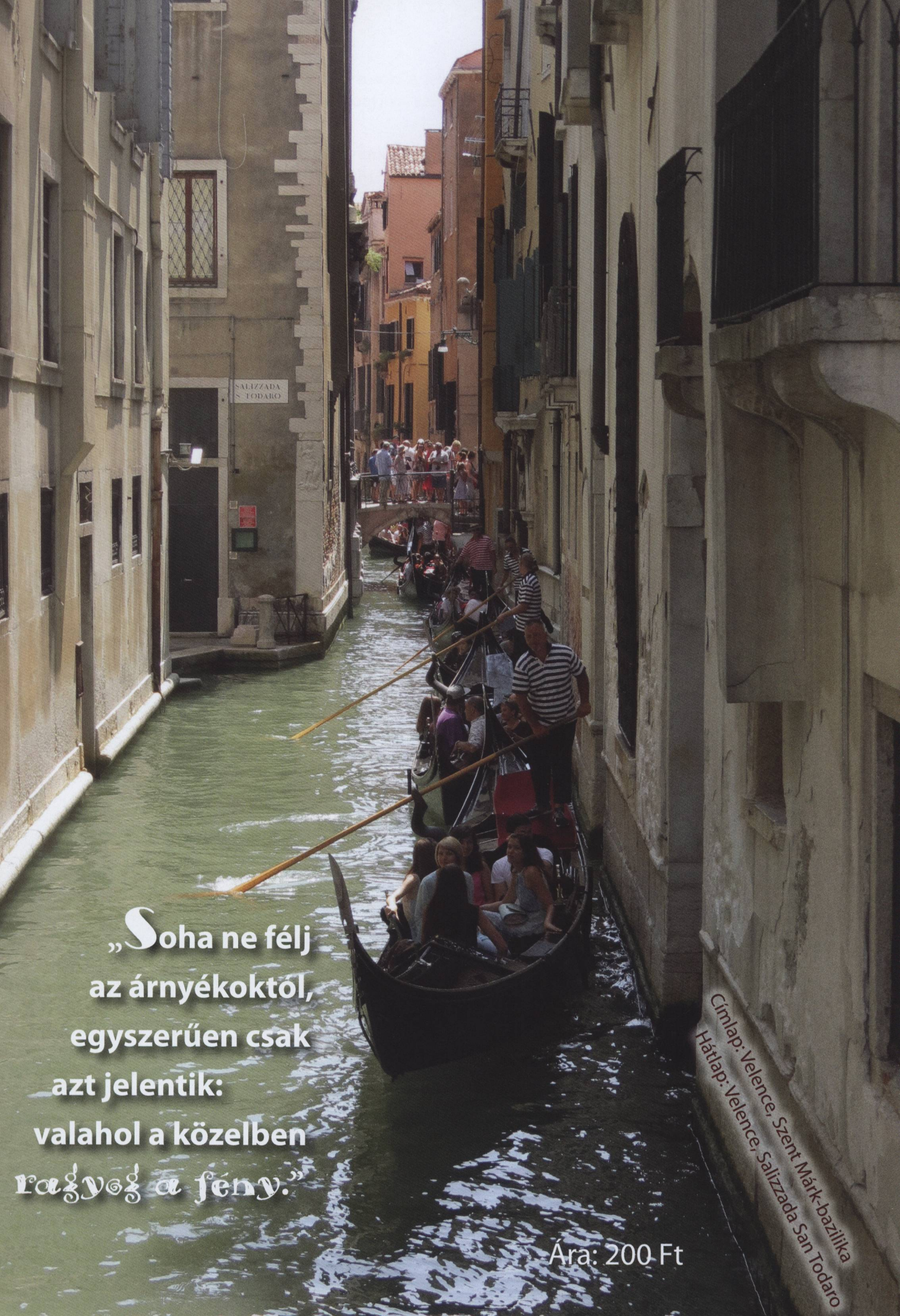
MARANA THA ✠ **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

Szent Zakariás templom, Velence

„Soha ne félj
az árnyékoktól,
egyszerűen csak
azt jelentik:
valahol a közelben
ragyog a fény.”

Címlap: Velence, Szent Márk-bazilika
Hátlap: Velence, Salizzada San Todaro

Ára: 200 Ft